

der kan få et par håndører. Hvad med den lavindkomstfamilie, der har små børn, og som ikke føler, at de har råd til at varme huset ordentligt op, fordi prisen er steget eksplosivt?

For en familie, der bruger omkring 3.000 l olie om året, er det en stigning på 7.000 kr. Det vil sige, at man skal ud at tjene 20.000 kr. ekstra om året for at kunne betale ens varmeregning. Hvad vil regeringen gøre ved det? Vil man bare stikke de 5 mia. kr. i foret, eller vil man hjælpe de familier, der er i nød?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er prisværdigt, at Det Konservative Folkeparti er optaget af kulden.

Jeg synes også, at det er lidt tankevækkende, at Det Konservative Folkeparti først har fået den her idé om at sætte afgifterne ned for et par uger siden og ikke havde det med f.eks. i sit finanslovsforslag, for der vidste vi jo allerede godt, at priserne på olie var steget.

Men det er rigtigt, at vi specielt er opmærksomme på pensionisterne, som vi er villige til at se på en økonomisk håndsrækning til til den varmhjælp, der jo allerede er i forvejen for pensionister. Og så vil jeg godt sige, at afgiften på olie jo ligger fast pr. liter, og vi er nervøse for, at prisen – hvis vi sætter afgiften ned – så bare stiger endnu mere, og så er vi sådan set lige vidt. Det er ikke noget, den danske stat overhovedet på den måde kunne få en gevinst ud af.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det bedste forsvar er jo et angreb. Men sagen er jo altså den, vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen, at det fremgår af et svar, som regeringen selv har givet her i Folketinget, at man rent faktisk står til at få en merindtægt på 5 mia. kr. Det ved vi nu, og nu kan vi konkret gøre noget ved det. Og bedre sent end aldrig.

Det kan da godt være, at en nedsættelse af afgiften ikke er noget, der skal være permanent, men på den anden side må man sige, at da regeringen indgik denne her aftale om forhøjelse af afgifterne, bl.a. med Enhedslisten, så var det under nogle forudsætninger om, at der ikke ville ske voldsomme prisstigninger. De er sket nu, og som jeg har kunnet se af udtalelserne fra Enhedslisten i går og i dag, så er de også i gang med at løbe skrigende bort fra den aftale, de lavede på det her område, fordi det lige præcis

rammer de fattigste i Danmark. Det rammer børnefamilierne.

Så synes jeg simpelt hen ikke, det er tilfredsstillende, at det eneste, Socialdemokratiet lover, er, at et par fattige pensionister kan få et par håndører. 5 mia. kr., vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu ved jeg jo, at Det Konservative Folkeparti plejer at være et meget europæisk orienteret parti, og derfor er jeg sikker på, at fru Lene Espersen også er vidende om, at man i Økofinrådet jo netop har aftalt, at de enkelte lande skal lade være med at sætte deres afgifter ned, fordi priserne så efterfølgende bare vil stige endnu mere. Og de eneste, der vinder på den galej, er olieselskaberne.

Men det er da interessant at høre, at De Konservative vil lempe finanspolitikken temmelig voldsomt i en situation, hvor dansk økonomi sådan set buldrer temmelig meget derudad, ikke mindst på eksportmarkedet. Så der er jo ting, der skal hænge sammen også i den anden ende. Alt i alt mener vi faktisk, det er fornuftigt at holde ved og øge hjælpen til de økonomisk betrængte pensionister.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Pernille Blach Hansen indledte med at sige, at nu skulle der bygges bro, også til befolkningen. Derfor synes jeg, det ikke er rimeligt, at man i stedet for fremsætter et forslag til vedtagelse, der bare går ud på, at regeringen får grønt lys til at godkende Nicetraktaten stort set uden ændringer og med en meget elastisk formulering, der giver regeringen mulighed for rent faktisk at fjerne og godkende indskrænkninger af vorets også på det sociale og arbejdsmarkeds mæssige område.

Det synes jeg ikke er rimeligt, og man kunne så i hvert fald godt have gjort sig den ulempe stadig væk at holde muligheden åben for drøftelser på det møde, der skal være på onsdag.

Nu har man jo bare givet regeringen – hvis man vedtager det forslag – et fuldstændig blankt og elastisk mandat, som regeringen kan fortolke efter for godt befindende. Derfor vil jeg gerne fremsætte et alternativt forslag til vedtagelse, der fastslår indfrielsen af de løfter, regeringen gav i valgkampen.

Og det lyder således: